

[Christmas Møller.]

værende højtærede Minister, hvis han sidder saa længe, et halvt Aar frem, den nye Minister efter et Folketingsvalg 1 Aar frem — til at centralisere paa betydningsfulde Omraader, saa . . . jeg siger til Handelsministeren, at han har ikke Styrke, og han har ikke moralsk Ret til, saaledes som han gjorde, at komme til Oppositionen og sige: Dette Forslag vil jeg have, enten dette eller intet!

Jeg siger til den højtærede Minister, at ønsker han Forhandlinger paa den Basis, saa vil disse Forhandlinger kunne blive meget kortvarige, og det er tilstrækkelig tydeligt her dokumenteret, hvorledes Stillingen i Valutaudvalget har været. Ønsker den højtærede Regering derimod Forhandling paa det Grundlag, som klart og tydeligt er blevet angivet i Loven, som de Herrer selv har stemt for, en Binding med Hensyn til enkelte store Varegrupper, Toldforanstaltninger angaaende andre, og til dette at føje, naturligt og rimeligt, en Dumpinglov i ekstraordinære Tider som disse overfor Vareindførsel, som maaske sendes ind over Landets Grænser til fuldkommen urimelige Priser, saa er det konservative Folkeparti, saaledes som vi for to-tre Maaneder erklærede det, ogsaa villige hertil.

I Anledning af den Betragtning, som den højtærede Handelsminister fremsatte om Handelsbalancen og dermed Betalingsbalancen, som var kommet i saa glimrende en Orden, vil jeg gerne sige, at efter vor Opfattelse er det de daarlige Tider, der i større Udstrækning end noget andet bevirker den relativt gode Handelsbalance. Dette kan man ogsaa se deraf, at ved Siden af, at Handelsbalancen nu er kommet i Orden, er Forholdet jo dette, at for en Maanedes Tid siden laa der for ca. 80 Millioner eller 85 Mill. Kr. ubrugte Valutaattester; hvor stort Beløbet er i Dag, ved jeg ikke, men i hvert Fald et betragteligt Beløb er det jo ganske utvivlsomt.

Jeg tror ogsaa, man maa have Lov til at sige til den højtærede Regering, at det vilde ikke være naturligt og rimeligt for Regeringen, paa den Maade som den søger at gøre det, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen søgte at gøre det, at kalde næsten paa udenrigspolitiske Vanskeligheder. Vi maa have Lov til at sige til den højtærede Udenrigsminister, vi maa have Lov til at sige til Regeringen, at i det Øjeblik man fra andre Magters Side skulde komme og henvise til, at det vilde være praktisk og godt at have Valutacentral i en endnu skrapere Form et langt Stykke Tid frem, saa er det Udenrigsministerens

Pligt at pege paa, at vi naturligvis ikke for alle mulige Varer kan opretholde i dette Samfund et saadant System. Og hvis Vanskeligheder skulde opstaa af, at vi maa gaa over til friere Forhold, maa det, siger jeg, være Udenrigsministerens Pligt at gøre opmærksom paa i Tide, hvorledes Forholdene paa dette Omraade vil udvikle sig. Jeg maa ogsaa have Lov til at tilføje, at vi Konservative mener naturligvis, at der i hele vort Samhandelsforhold skal tages et afgørende Hensyn til Landets største Kunde, England, men jeg tror, man har Lov til at tilføje, at vi ogsaa skal passe paa, at vi ikke former det saaledes, at vi saa at sige bygger hele vor økonomiske Fremtid alene paa eet Land, men ogsaa tænker paa, at Tider kan komme, da vi skal have Samhandel i betydelig Udstrækning med andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, hvorledes den Valutacentralordning, som vi havde faaet for 8—9 Maaneder siden, havde haft kolossale beskæftigelsesmæssige Fordele. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var, saaledes som det saa ofte er Tilfældet, langt mere kongelig sindet end Kongen selv. Hvis det ærede Medlem vilde undersøge, hvad Valutacentralen, Nationalbankens Valutakontor selv mener om dette Forhold, hvorledes det selv opgør Øgningen af Beskæftigelsen, men ogsaa naturligt og rimeligt tager med i Betragtning, hvad der er blevet af Arbejdsløshed andre Steder, saa tror jeg, det ærede Medlem vilde indrømme mig, at den Redegørelse, vi i Rigsdagens Valutaudvalg har faaet herom, gaar ud paa, at Restriktionerne har betydet meget lidt, og at man gør det overmaade nøgternt op.

Men spørger man os, om vi ikke er villige til sammen med Regeringen at overveje, hvorledes Stillingen skal være paa de enkelte Varegruppers Omraader, hvor der maaske i ganske særlig Grad kan ligge et stærkt Beskæftigelsesmoment, paa samme Maade som vi er villige til at gennemføre en valutacentrallignende Ordning for store Varegruppers Vedkommende og importfordele Tallene fra det ene Land til det andet, benyttende den i vor Handelspolitik's Tjeneste, saa svarer jeg, at vi naturligvis, som jeg allerede har sagt det første Gang, jeg havde Ordet, er villige til at overveje med Regeringen og med andre Partier, hvorledes Stillingen skal være for de enkelte Varegrupper.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i i Forgaars, talte om, at det konservative Folkeparti ved den Samvirken, der havde